

DECIZIE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Butucencov Anatolii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Butucencov Anatolii XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2017– 05.12.2018;

Instanța de apel: 09.01.2019–30.01.2019;

Instanța de recurs: 26.04.2019– 24.07.2019;

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 05 decembrie 2018, Butucencov Anatolii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la A. Butucencov în beneficiul lui A. Lungu suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că A. Butucencov la 07 iulie 2017, orele 17⁰⁰, aflându-se pe terasa magazinului alimentar „Sîrbu Teiu nr.2” situată în s. Bujor, r-nul Hîncești având scopul provocării leziunilor corporale, în urma relațiilor reciproc ostile, intenționat i-a aplicat lui A. Lungu o lovitură cu pumnul în față, după care l-a lovit de o urnă confecționată din cotileț, iar când partea vătămată a căzut la podea i-a aplicat lovituri cu piciorul peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză nr.206 „D” din 11.10.2017 vătămări corporale grave.

3. Îpotriva sentinței a declarat apel procurorul, care invocând blândețea pedepsei aplicată inculpatului, a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și în partea cheltuielilor de judecată. Pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui A. Bucicovschi să-i fie

stabilită pedeapsa 7 ani privațiune de libertate cu încasarea de la acesta în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 640 lei.

În argumentarea apelului s-au invocat următoarele motive:

- pedeapsa stabilită este prea blândă, la numirea căreia nu s-a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal;

- la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii și personalitatea celui vinovat;

- argumentele invocate de instanța de fond privind oportunitatea suspendării executării pedepsei stabilite nu corespunde realității.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019 apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, lui A. Butucencov recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.6,7,61,75 Cod penal în raport cu prevederile art.90 Cod penal, respectiv nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, stabilindu-i o pedeapsă la limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

În continuare, Colegiul penal a relevat că instanța de fond și-a motivat soluția privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal pe aceleași circumstanțe atenuante (prezența unui copil minor la întreținere, se caracterizează pozitiv), care au stat la baza concluziei privind necesitatea stabilirii pedepsei la limita minimă prevăzută de art.151 Cod penal.

Astfel, cu referire la individualizarea executării pedepsei stabilite, Colegiul penal a relevat că, în speță ținând cont de persoana inculpatului, care nu este la prima abatere, pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, este prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar instanța de fond la numirea acesteia, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, nefiind apreciate la modul cuvenit împrejurările cazului și persoana inculpatului.

În concluzie instanța de apel a menționat că reieșind din circumstanțele cauzei scopul pedepsei penale, în speță poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 5 ani 6 luni.

Colegiul penal a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a sumei de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, menționând la acest capitol că, expertiza medico-legală a fost efectuată la indicația organului de urmărire penală, în vederea stabilirii gravității și caracterului vătămărilor corporale.

Tot aici, s-a menționat că efectuarea expertizei a fost dispusă având la bază prevederile art.143 alin.(2) Cod de procedură penală, în vigoare la acel moment, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se efectuează din contul mijloacelor bugetului de stat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o avocatul I. Bodean în numele inculpatului, care invocând temeiurile de drept prevăzute la pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței, invocând următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra circumstanțelor care condiționează

individualizarea pedepsei, circumstanțe care au fost evaluate de către instanța de fond. Astfel nu a luat în considerație că acesta se caracterizează pozitiv iar partea vătămată a avut un comportament provocator față de inculpat fiind atinse interesele copilului său minor;

- nu a luat în considerație instanța de apel nici faptul că inculpatul regretă cele comise, a indicat că este de acord să recupereze prejudiciul moral stabilit prin sentința primei instanțe, are la întreținere 3 copii minori, iar partea vătămată a declarat că îl iartă și nu are careva pretenții față de inculpat;

- hotărârea instanței de apel referitor la inoportunitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, or instanța de apel și-a fundamentat soluția doar pe faptul că A. Butcencov anterior a fost condamnat;

- în speță nu a fost stabilit nici un impediment legal prevăzut la art.90 alin.(4) Cod penal care ar interzice aplicarea normei date;

- la stabilirea și individualizarea pedepsei instanța de apel nu a relevat nici un argument plauzibil care ar distorsiona concluzia instanței de fond vis-a-vis de pedeapsa stabilită și modul de executare a acesteia.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, argumentând că motivele invocate de recurent, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art.427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa a fost stabilită în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art.art.76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art.78 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezenta temeiurilor menționate de norma dată.

Colegiul penal constată, că în recursul declarat avocatul I. Bodean a invocat temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când a fost aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Totodată, instanța de recurs atestă, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va pronunța referitor la aceste aspecte, dar critică decizia instanței de apel numai referitor la stabilirea pedepsei nefiind de acord cu termenul stabilit, precum și cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal - condamnarea cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurent Colegiul penal, conchide că, temeiurile pentru recurs semnalate de autor, nu sunt aplicabile în prezenta speță, instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea

categoriei, termenului și modului de executare a pedepsei și-a argumentat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de alin.(1) art.75 Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, ***persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile***, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În prezenta speță, instanța de apel just a conchis că prima instanță neîntemeiat și nejustificat, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii și urmările survenite i-a aplicat inculpatului pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia A. Butucencov a fost recunoscut vinovat.

Astfel, ținând cont de faptul că sancțiunea art.151 alin.(1) Cod penal prevede închisoare de la 5 la 10 ani, Colegiul penal conchide că pedeapsa stabilită de instanța de apel - 5 ani 6 luni închisoare se încadrează în limitele normei date, fiind capabilă să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni.

Argumentul recurentului prin care se semnalează că, instanța de apel la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de faptul că inculpatul se căiește de cele comise, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat și declarativ, or, din conținutul procesului verbal al ședințelor de judecată nu rezultă că A. Butucencov să fi făcut careva declarații în acest sens. Totodată, fiindu-i oferit ultimul cuvânt în instanța de fond, acesta a declarat „știu precis că nu l-am adus eu în starea aceasta pe Lungu” (f.d.119), iar în instanța de apel a menționat „Solicit respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat, cu menținerea sentinței” (f.d.160). Prin urmare din lucrările dosarului nu se constată că A. Butucencov s-ar fi căit de cele comise, astfel că, instanța de apel la stabilirea pedepsei, nu a avut nici un temei de a reține în calitate de circumstanță atenuantă – căința sinceră.

Alegațiile apărării precum că, instanța de apel nu a luat în considerație o altă circumstanță atenuantă - lipsa oricăror pretenții din partea părții vătămate, Colegiul penal le va respinge ca neîntemeiate, or, în speță nu s-a constatat că partea vătămată nu are nici o pretenție față de inculpat. În acest context Colegiul penal reține, că din declarațiile părții vătămate date în cardul instanței de fond acesta a menționat că are pretenții materiale față de A. Butucencov solicitând să-i fie reparat prejudiciul moral cauzat în sumă de 5 000 lei (f.d.121). Prin sentință s-a dispus încasarea prejudiciului moral de la inculpat în beneficiul părții vătămate în sumă de 5 000 lei. În cadrul instanței de apel partea vătămată nu s-a prezentat, iar cauza a fost examinată în lipsa acestuia. Careva probe care ar confirma că A. Butucencov a recuperat părții vătămate prejudiciul moral instanței nu i-au fost prezentate.

Referitor la faptul că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că inculpatul are la întreținere 3 copii Colegiul penal relevă că, această circumstanță a fost luată în considerație, fapt care i-a permis instanței de apel de a-i stabili lui A. Butucencov pedeapsa aproape la limita minimă, or, cum s-a menționat mai sus - art.151 alin.(1) Cod penal prevede închisoare de la 5 până **la 10 ani**.

Generalizând cele menționate mai sus instanța de recurs constată, că instanța de apel ținând cont de personalitatea inculpatului care nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, nu a făcut concluzii respective și din nou a încălcat legea, săvârșind o infracțiune gravă cu intenție, corect și întemeiat a ajuns la concluzia că corectarea lui A. Butucencov poate avea loc doar prin izolarea acestuia de societate.

Ținând cont că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea **cu intenție** a unei infracțiuni grave pentru care i **s-a stabilit pedeapsa 5 ani 6 luni închisoare** Colegiul penal constată, că în privința lui A. Butucencov nu pot fi aplicate prevederile art.90 alin. (1) Cod penal. Conform normei de drept menționate, instanța poate dispune suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probațiune, doar în cazul stabilirii pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani, pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Acestea fiind menționate, Colegiul penal constată că, instanța de apel a respectat principiile generale de stabilire a pedepsei, concluziile căreia corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Argumentele recurentului invocate în acest sens sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În consecință, instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de avocatul I. Bodean în numele inculpatului A. Butucencov, prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

9.În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Butucencov Anatolii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Butucencov Anatolii**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac